

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kvædinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kvædinger eller Smaakvad", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 145. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_251-txt-shoot-idm4749.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Til Biskop Balle

den christlige Olding.

(Paa hans Fødselsdag den 12te October 1809.)

Oldinge, som vel forestaa, skulle holdes dobbelt Ære værd mest de som arbeide i Ordet og Lærdommen

Paulus.

- ¹ **M**ed skjærpet Blik at trænge dybt i Livet,
Erkiende hvert et Guddoms lyse Spor,
Som knytter Himlen til den faldne Jord,
Blev Skjalden fra det Høie naadig givet
Og skulde han da ei opløfte Røsten,
Naar han paa Jorden skuer Ædles Gang!
Saa hilses jo den gyldne Soel i Østen
Af Himlens Fugle med en liflig Sang.
- ² At see en Mand, som gennem Verdensvrimlen,
Sig mandig skiød, og kjæmpede for Gud,
Hvis Lyst og Lov var Jesu Christi Bud,
Hvis Borgerskab var altid høit i Himlen,
Som vakde Slægten med sin Stemmes Torden,
Og gav det angergivne Hjerte Fred,
Det er at see et Skin af Gud paa Jorden,
Det er et Syn, som Engle glædes ved.
- ³ 147Den Mand har Danmark seet i dig, du Gjæve!
Og skuer end som Olding dig med Lyst,
Dit Minde bygger i hver Ædlings Bryst,
Og for dit Held til Gud sig Bønner hæve,
De løfte sig, som min, fra dybe Hjerte,
Nedbede Held for dig, og for din Æt,
Nedbede Lindring for din indre Smerte,
At rene Hjerte og maa vorde let!
- ⁴ Din Fødselsdag henskrider mild og rolig,
Ei luende, som i den unge Vaar,
Thi Sommeren maa døe i Efteraar,
Men nærmende sig Vinteren fortrolig;
O, maatte nu din sidste Tid henile,
Saa reen og kjølig, som din Dag i Høst,
Indtil engang, i dybe, søde Hvile,
Dig skjænkes det, som var dit Haab, din Trøst.

Tillæg.

Dette Vers (indrykket i Skilderiet 7 Aarg. No. 6 1809) lader mærke at min Sang dog efterhaanden nærmede sig min Tro og christnede, derfor skal det stedse være mig kjært, skjøndt det viser, at jeg endnu ei regnede det saa nøie med Sandheden i Vers, thi at Balles Stemme vakde Slægten, er desværre! saalidt Sandhed, som at den nu er vaagen. At Oldingens Hæder ei derved formindskes det ringeste, er klart, thi ei

Grundtvig, N. F. S., *Grundtvigs værker*,

hvad vi udrette, men hvad vi vil tilregnes os.
